Josef Gabriel Rheinberger
(1839-1901)

Stabat mater in g-moll, Opus 138

1. Stabat Mater dolorosa

Stabat mater dolorosa
Juxta crucem lacrimosa,
Dum pendebat filius.

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflica
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti!
Quae maerebat et dolebat,
Pia Mater, dum videbat,
Nati poenas inclyti.

2. Quis est homo

Quis est homo qui non fleret
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Christi matrem contemplari
Dolentem cum filio?

Pro peccatis suae gentis,
vidit Jesum in tormentis,
et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum,
morientem desolatum,
dum emisit spiritum.

3. Eja Mater fons amoris

Eja Mater, fons amoris
me sentire vim doloris,
fac, ut tecum lugeam.

Fac, ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum,
ut sibi complaceam.

Sancta mater, istud agas,
crucifixi fige plagas
cordi meo valide.

1. Stabat Mater dolorosa

De moeder stond vol smart
wenend naast het kruis
terwijl haar Zoon daar hing.

Wier verdrietig hart,
vol droefenis en pijn,
als met een zwaard doorboord werd.

O, hoe droevig en verslagen
was zij, de gezegende,
de moeder van de enige geborene!
Zij die klaagde en leed,
Terwijl de liefhebbende moeder de straffen
van haar beroemde Zoon zag.

2. Quis est homo

Wie is de mens die niet zou wenen
wanneer hij Christus' moeder zou zien,
in zo'n grote kwelling?

Wie zou niet met haar treuren,
Bij het zien van Christus' moeder,
lijdend met haar zoon?

Voor de zonden van zijn volk
ziet zij Jezus gemarteld.
en als slachtoffer van geseling.
Zij zag haar lieve zoon
stervend, zonder troost,
terwijl Hij de geest gaf.

3. Eja Mater fons amoris

Zijn moeder, bron van liefde,
laat mij de macht van de pijn voelen,
maak dat ik met U lijd.

Maak dat mijn hart brandt
in liefde voor Christus (mijn) God,
opdat ik hem welgevallig moge zijn.

Heilige moeder, laat dit gebeuren,
Dat U de wonden van de gekruisigde
sterk in mijn hart drukt.

Tui nati vulnerati
tam dignati pro me pati,
poenas mecum divide.

Fac me tecum pie flere,
crucifixo condolere
donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare
et me tibi sociare
in planctu desidero.

4. Virgo virginum praeclara

Virgo virginum praeclara,
mihi jam non sis amara:
fac me tecum plangere.

Fac, ut portem Christi mortem,
passionis fac consortem,
et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
fac me cruce inebriari,
et cruore Filii.

Inflammatus et accensus,
per te, virgo, sim defensus
in die judocii.

Fac me cruce custodiri,
morte Christi praemuniri,
confoveri gratia.

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi Gloria!

Van Uw gewonde zoon,
die zich verwaardigt, voor mij te lijden,
deel zijn pijnen met mij!

Laat mij vroom met u wenen,
lijden met de gekruisigde,
zolang ik leven zal.

Naast het kruis te staan met U,
mij vrij bij U te voegen
in Uw smart, dat wens ik.

4. Virgo virginum praeclara

Maagd, stralendste aller maagden,
wees niet langer bitter jegens mij,
laat mij met U klagen.

Maak dat ik Christus' dood mag dragen,
het noodlot van zijn lijden,
en zijn wonden op mij mag nemen.

Maak dat ik door zijn wonden verwond worde,
Door kruis dronken moge zijn,
en door het bloed van Uw zoon.

Ontvlamd en ontbrand,
maagd, zou ik door U beschermd zijn
op de dag van het oordeel.

Maak dat ik het kruis bewaak,
De dood van Christus verdedig
ter wille van de verzorging.

Wanneer zijn lichaam zal sterven,
maak, dat aan mijn ziel gegeven wordt
de heerlijkheid van het paradijs.